

บทที่ ๔

สรุป

จากข้อมูลการวิเคราะห์สารโลหะหนักทั้ง ๕ ชนิด ในช่วงระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๓๖ ถึง เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๗ พบว่าปริมาณปรอทและแคดเมียมมีระดับต่ำมาก ๆ จนไม่น่าเป็นห่วง ส่วนปริมาณตะกั่วถึงแม้ยังห่างไกลจากค่าสูงสุดที่ยอมให้มีได้ แต่ก็ควรให้ความสำคัญและระแวดระวังต่อการปนเปื้อนของสารตะกั่วเป็นกรณีพิเศษ เพราะแหล่งและสาเหตุตลอดจนโอกาสของการเกิดมลภาวะมีมาก การตรวจวัดสารโลหะหนักที่เป็นพิษมากเหล่านี้แบบ on-line monitoring, field measurement หรือ on-site analysis และแม้กระทั่ง in-situ monitoring ก็อาจจะจำเป็นในอนาคตหากต้องใช้มาตรการตรวจติดตามและเฝ้าระวังทางมลภาวะสิ่งแวดล้อมของลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา น่าจะดีกว่าการเก็บตัวอย่างแล้วนำมาตรวจวัดหาปริมาณกันในห้องปฏิบัติการภายหลัง

สำหรับสารโลหะหนักชนิดสังกะสีและทองแดงนั้น โอกาสสร้างมลภาวะต่อทะเลสาบสงขลาก็มีไม่มากเว้นเสียแต่ว่า หาดใหญ่ สงขลา และจังหวัดใกล้เคียงจะมีโรงงานบางประเภทเกิดขึ้น และดูแลควบคุมกันไม่ดีจนเป็นแหล่งที่มาของมลภาวะโลหะสังกะสีและทองแดงในที่สุด

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณสถาบันเพาะเลี้ยงชายฝั่งทะเล จังหวัดสงขลา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เรือยนต์เร็วและคนขับเรือเพื่อออกเก็บตัวอย่างน้ำในทะเลสาบสงขลาด้วยดีตลอดมา และขอขอบคุณพนักงานขับรถและพนักงานขับเรือทุกท่านที่ได้นำทางสู่จุดเก็บตัวอย่าง และเดินทางไปกลับโดยสวัสดิภาพ ทุกครั้ง